

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1963-1964.

12 MARS 1964.

Proposition de loi modifiant les articles 9 et 54 des lois sur la milice, coordonnées le 30 avril 1962.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR ET DE
LA FONCTION PUBLIQUE (1)
PAR M. ALLARD.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a procédé au cours de sa séance du 5 mars 1964 à l'examen de la proposition de loi déposée par notre honoré collègue, le sénateur Gheysen, et tendant à modifier les articles 9 et 54 des lois coordonnées sur la milice.

Les arguments en faveur des modifications ont été développés dans le document 152.

A l'exposé de l'auteur, Monsieur le Ministre a présenté les objections suivantes :

1. — *Modification de l'article 9.* La législation actuelle permet de régler le cas visé dans un sens favorable au milicien.

Deux situations peuvent se présenter :

a) ou bien l'intéressé n'a pas encore acquis la qualité de militaire et, dans cette hypothèse il suffit qu'il se désiste de sa demande de devancement d'ap-

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Harmegnies, président; De Bruyne, Chevalier de Schaetzen, Lemal, Machtens, Neybergh, Sledsens, Trappeniers, Van Cauwelaert, Van Cauwenbergh, Van der Borght, Versé, Verspeeten et Allard, rapporteur.

R. A 6633.

Voir :

Document du Sénat :

152 (Session de 1963-1964) : Proposition de loi.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1963-1964.

12 MAART 1964.

Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 9 en 54 van de dienstplichtwetten, gecoördineerd op 30 april 1962.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT (1) UITGEBRACHT DOOR DE H. ALLARD.

DAMES EN HEREN,

Ter vergadering van 5 maart 1964 onderzocht uw Commissie het voorstel van wet van onze geachte collega, Senator Gheysen, tot wijziging van de artikelen 9 en 54 van de gecoördineerde dienstplichtwetten.

De argumenten ten gunste van de wijzigingen zijn toegelicht in het Gedr. St. nr 152.

Tegenover de uiteenzetting van de indiener liet de Minister de volgende bezwaren gelden :

1. — *Wijziging van artikel 9.* Het bedoelde geval kan in het raam van de huidige wet in gunstige zin voor de dienstplichtige geregeld worden.

Er zijn twee mogelijkheden :

a) ofwel heeft de betrokkenen nog niet de hoedanigheid van militair verkregen en dan is het voldoende dat hij van zijn verzoek om vervroegde dienstneming

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Harmegnies, voorzitter; De Bruyne, Ridder de Schaetzen, Lemal, Machtens, Neybergh, Sledsens, Trappeniers, Van Cauwelaert, Van Cauwenbergh, Van der Borght, Versé, Verspeeten en Allard, verslaggever.

R. A 6633.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

152 (Zitting 1963-1964) : Voorstel van wet.

pel, soit explicitement par une lettre adressée au gouverneur de la province de son domicile de milice, soit tacitement en ne comparaissant pas au Centre de Recrutement et de Sélection auquel il est convoqué.

Reporté à sa levée d'âge, il est alors en état de solliciter le sursis s'il se trouve encore dans les délais normaux pour le faire ou, si ces délais sont expirés de solliciter le sursis extraordinaire;

b) ou bien l'intéressé a déjà été déclaré apte et a de fait acquis la qualité de militaire. Dans cette dernière hypothèse il peut normalement solliciter le sursis extraordinaire prévu à l'article 11, car alors il n'est plus demandeur en devancement d'appel.

2. — *Modification de l'article 54.* En votant la loi du 8 mars 1962, le Parlement a marqué son accord pour ajouter à l'article 54 de la loi du 5 juillet 1957 une disposition précisant que la renonciation au sursis et à la dispense était définitive.

C'était en fait consacrer une jurisprudence appliquée par le département et les juridictions de milice.

Admettre, comme propose le sénateur Gheysen, la renonciation à une renonciation, serait apporter des perturbations trop importantes dans le déroulement des opérations de milice, tant dans le secteur civil que militaire.

Au surplus, il ne se conçoit pas d'introduire cette modification, alors que le milicien en vertu de l'article 2 de l'arrêté royal du 30 avril 1962 dispose, après sa demande de sursis ou de dispense, d'un délai de 18 mois pour réfléchir à l'attitude à prendre et introduire éventuellement une demande de renonciation.

D'autre part, la renonciation à un sursis ordinaire n'empêche nullement le milicien de demander le sursis extraordinaire prévu à l'article 11 des lois sur la milice s'il remplit les conditions déterminées.

Le milicien dispose donc de suffisamment de facilités accordées par les lois coordonnées sans qu'il soit indispensable de modifier l'article 54.

Il convient de considérer également que la disposition proposée par M. le Sénateur Gheysen qui prévoit que « les conseils de milice pourraient après avoir examiné le cas, en décider autrement » est inapplicable telle qu'elle est formulée. Il importe, en effet, de déterminer dans quelles conditions, dans quels délais et sous quelle forme, la renonciation à la renonciation pourrait être introduite auprès des Conseils de milice.

Au surplus, on ne voit pas sur quels critères objectifs les juridictions de milice pourraient se baser pour accueillir ou rejeter la demande : les conditions d'octroi ne constituent pas une base d'appréciation puisque l'intéressé avait obtenu la faveur à laquelle il a renoncé et remplissait donc les conditions fixées par la loi.

afziet, hetzij uitdrukkelijk in een schrijven aan de gouverneur van de provincie van zijn militiewoonplaats, hetzij stilzwijgend door niet te verschijnen voor het rekruterings- en selectiecentrum waarvoor hij is opgeroepen.

Hij wordt dan opnieuw opgenomen bij zijn leeftijdslichting en kan nog uitstel vragen, indien de normale termijnen daarvoor niet verstreken zijn, of buitengewoon uitstel als die termijnen wel verstreken zijn;

b) ofwel is de betrokken reeds geschikt bevonden en heeft hij aldus de hoedanigheid van militair verkregen. In dat geval kan hij normaal het buitengewoon uitstel bepaald in artikel 11 aanvragen, want dan verzoekt hij niet meer om vervroegde dienstneming.

2. — *Wijziging van artikel 54.* Bij de goedkeuring van de wet van 8 maart 1962 ging het Parlement akkoord om aan artikel 54 van de wet van 5 juli 1957 een bepaling toe te voegen, houdende dat de afstand van uitstel en vrijlating definitief is.

Dit was feitelijk een bekraftiging van de rechtspraak van het departement en van de militiegerechten.

Afstand van een afstand aannemen, zoals Senator Gheysen voorstelt, zou ten gevolge hebben dat de militieverrichtingen zowel in de burgerlijke als in de militaire sector zeer ernstig worden gestoord.

Bovendien gaat het niet op die wijziging in te voeren als de dienstplichtige, krachtens artikel 22 van het koninklijk besluit van 30 april 1962, na zijn aanvraag om uitstel of vrijlating nog 16 maanden tijd heeft om zich te bedenken en eventueel een verzoek tot afstand in te dienen.

Aan de andere kant mag de dienstplichtige, na afstand van een gewoon uitstel te hebben gedaan, nog het buitengewoon uitstel bepaald in artikel 11 van de dienstplichtwet aanvragen, indien hij de gestelde voorwaarden vervult.

De dienstplichtige heeft dus voldoende mogelijkheden op grond van de geoördineerde wetten, zonder dat het nodig is artikel 54 te wijzigen.

Ook moet worden opgemerkt dat de bepaling voorgesteld door Senator Gheysen, volgens welke « de militieraden, na onderzoek van de zaak, een andere beslissing kunnen treffen » niet kan worden toegepast zoals zij thans luidt. Men zou immers dienen te bepalen onder welke voorwaarden, binnen welke termijn en in welke vorm bij de militieraden afstand van de afstand kan worden ingediend.

Op welke objectieve normen zouden de militiegerichten trouwens kunnen steunen om de aanvraag in te willigen of te verwijzen ? De toekenningsvoorwaarden vormen immers geen grondslag voor de beoordeling, aangezien de betrokken de gunst waarvan hij afziet, heeft verkregen en dus de bij de wet gestelde voorwaarden vervulde.

Les juridictions ne pourraient donc se baser que sur certains éléments de fait, laissés à leur libre appréciation et l'on ne voit pas bien comment elle procéderaient à l'enquête sérieuse dont parle M. le Sénateur Gheysen.

En conclusion, Monsieur le Ministre demande le rejet de la proposition.

La Commission partage cet avis et l'article unique mis aux voix est rejeté à l'unanimité sauf une abstention.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. ALLARD.

Le Président,
H. HARMEGNIES.

De militiegerichten zouden derhalve alleen kunnen steunen op feitelijke gegevens, waarover zij vrij zouden mogen oordelen, en het is de vraag hoe zij het grondig onderzoek waarvan Senator Gheysen spreekt zouden uitvoeren.

Tot besluit vraagt de Minister het voorstel van wet te verworpen.

De Commissie is het hiermede eens, en het enig artikel wordt, op 1 onthouding na, met algemene stemmen verworpen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. ALLARD.

De Voorzitter,
H. HARMEGNIES.